

[J. O. Krag.]

synets godkendelse, må bero på resultatet af overenskomstforhandlingerne“.

Heraf fremgår altså, at når arbejdsmarkedets parter har forhandlet færdig, så vil der være visse lønforbedringer, der uden videre kan indregnes i priserne, det kan arbejdsgiveren gøre uden at spørge nogen. Men der vil være andre lønforhøjelser, han ikke kan indregne, i hvert fald ikke uden at have søgt tilladelse i monopoltilsynet. Det må være den klare konklusion af handelsministerens citerede tre linjer. Og så må vi spørge: hvad er meningen? Er det at lægge pres på de forhandlende parter ved at sige til arbejdsgiverne: I skal ikke være sikre på, at I kan indregne de lønninger, I aftaler? Og ved at sige til arbejderne: I kan ikke være sikre på, I kan få de lønninger, I aftaler, for det er ikke sikkert, de kan indregnes i priserne? Det er da indblanding i overenskomsterne. Her er det, vi kræver klarhed. Det skal i og for sig også være et svar til hr. Haunstrup Clemmensen. Der er mange ting i handelsministerens notat om en prislov, som også ville stå i en socialdemokratisk regerings notat om en prislov, men det er på dette punkt, der er det centrale, at vi ville have sørget for klarhed, og her har denne regering, dens handelsminister, økonomiminister og statsminister sørget for uklarhed.

Nu er det så, vi spørger: hvad er det, der kan indregnes? Hvad er det, der ikke kan indregnes? Jeg tror, det spiller en stor rolle i disse timer og disse dage, hvor forhandlingerne på Sankt Annæ Plads nærmer sig enten forligspunktet eller bristepunktet, at der tilvejebringes klarhed på disse områder. Jeg vil derfor opfordre statsministeren til at svare så klart og så positivt, som han overhovedet er i stand til, og det må være muligt at sige, hvad tanken er.

Jeg går ud fra, at det ikke er tanken, at nogen lønforhøjelse, der hænger sammen med og bygger på det kollektive overenskomstsysteem og på de sædvaner, der er forbundet med det, herunder hele det bevægelige lønsystem, skal udelukkes fra at

kunne indregnes i priserne. Det beder jeg statsministeren svare på, kan han svare positivt, tror jeg, han har gjort en samfundsmæssigt overordentlig god gerning netop i disse timer og i den forhandlingsfase, Landsorganisationen og Dansk Arbejdsgiverforening befinder sig i.

Der kunne være andre ting, man kunne have lyst til at beskæftige sig med, når man ser på statsministerens oplæg af 22. og 24. september over for arbejdsmarkedets og erhvervslivets organisationer. Jeg har her peget på en væsentlig uklarhed i oplægget til prislov, men der er også blevet andre uklarheder tilbage. I det pågældende oplæg kan vi læse, at regeringen vil overveje mulighederne for ved lov at gribe ind over for udbytter og kapitalgevinster. Det har vi ikke hørt noget om. Kommer der fra regeringen udspil over for udbytterne, over for friaktierne, over for kapitalgevinsterne?

Statsministeren nævner en øget beskatning af kapitalgevinsterne. Han vil undersøge, hvorvidt afskrivningsreglerne i praksis har haft utilsigtede virkninger, og regeringen vil søge lovgivningen revideret. Men hvor er alt dette blevet af? Vi har intet hørt om det. Blader man lidt tilbage i talen, vil man se, at regeringen er villig til at drøfte muligheden for ad lovgivningens vej at gøre en umiddelbar indsats over for lavtlønsområder og andre lavindkomstgrupper, og i denne forbindelse nævnes ligelønsproblematikken. Men der er ikke kommet noget udspil.

Vi ser altså, at i det såkaldte indkomstopolitiske oplæg er væsentlige bastioner forladt. En enkelt står vi på i øjeblikket, det er prislovgivningen. Der er alvorlige uklarheder, som vi beder statsministeren løfte sløret for, men på en lang række andre områder er der løfteparagraffer, men vi har intet hørt om, hvad der kommer ud af dem. Det vil jeg gerne bede statsministeren svare på.

Og så har jeg et spørgsmål mere til statsministeren. Jeg ved godt, at statsministeren som andre ministre, også i andre regeringer, nødig svarer på hypotetiske spørgsmål, men